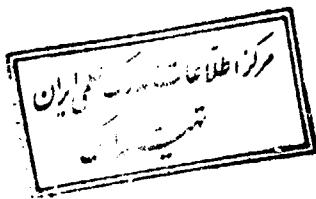

دانشگاه تهران

۱۴ / ۹ / ۱۳۷۹

دانشکده فنی

گروه مهندسی برق و کامپیوتر

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد

در

رشته مهندسی کامپیوتر - گرایش هوش ماشین و رباتیک

۰۱۱۲۳۴

موضوع:

مطالعه مسئله قفل حرکتی در سیستم ربات‌های
گستردۀ جابه‌جا کننده اجسام

توسط:

محمد رضا بارونی ابراهیمی

استاد راهنما:

دکتر مجید نیلی احمد آبادی

استاد مشاور:

دکتر بهزاد مشیری

پاییز سال ۱۳۷۹

۳۰۷۹

موضوع:

مطالعه مسئله قفل حرکتی در سیستم ربات‌های گستردۀ جابه‌جاکننده اجسام

توسط:

محمد رضا بارونی ابراهیمی

پایان‌نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد

در

رشته مهندسی کامپیوتر- گرایش هوش ماشین و رباتیک

از این پایان‌نامه در تاریخ ۱۳۷۹/۷/۱۹ در مقابل هیات داوران دفاع به عمل آمد و مورد تصویب قرار گرفت.

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده فنی- دکتر محمد علی بنی هاشمی

سرپرست گروه مهندسی برق و کامپیوتر- دکتر محمود کمره‌ای

سرپرست تحصیلات تکمیلی گروه- دکتر جواد فیض

استاد راهنمای- دکتر مجید نیلی احمدآبادی

استاد مشاور- دکتر بهزاد مشیری

عضو هیات داوران- دکتر پرویز جبهه‌دار مارالانی

عضو هیات داوران- دکتر کارولوکس

عضو هیات داوران- دکتر محمد جواد یزدان‌بناه

چکیده

روش‌های کنترل گسترده‌ی ربات‌های همکار در سال‌های اخیر مورد توجه بسیاری قرار گرفته است. در الگوریتم‌های ارائه شده، وظایف بین ربات‌ها تقسیم شده و در مجموع تیم ربات‌ها با همکاری یکدیگر وظیفه‌ی مورد نظر را انجام می‌دهد. یکی از روش‌های مطرح شده الگوریتم محدودیت حرکت^۱ [۱] می‌باشد. در الگوریتم محدودیت حرکت برای دوران یک جسم در دو بعد، یک گروه ربات متحرک جسم را به گونه‌ای محدود می‌نمایند که جسم نتواند در راستای دو بعد حرکت کند و فقط بتواند حول نقطه‌ی مشخصی دوران نماید. گروه دیگر ربات‌ها جسم را هل می‌دهند تا جسم حول مرکز دوران مورد نظر دوران نماید. وجود اندکی خطأ در راستای بازوی ربات‌ها موجب می‌شود که جسم نتواند در یکی از دو جهت ممکن (یا در هر دو جهت) دوران کند و مشکل قفل دورانی به وجود آید.

استفاده از نرمی می‌تواند مشکل قفل دورانی را با وجود خطاهای کوچک در راستای بازوها برطرف نماید. اثرات نامطلوب نرمی در سیستم و محدودیت آن در رفع خطأ کارایی سیستم را پایین می‌آورد.

در این پایان‌نامه پس از تحلیل دلایل بوجود آمدن قفل دورانی در یک تیم سه ربات‌های محدود کننده‌ی جسم، روشی گسترده برای حل مشکل قفل دورانی بدون استفاده از نرمی مطرح شده است. همچنین الگوریتم‌های ساده‌ای برای تشخیص مشکل قفل دورانی آورده شده است. مشکل قفل دورانی برای تعداد چهار و پنج ربات محدود کننده نیز مورد بررسی قرار گرفته و راه حل گسترده‌ی رفع آن ارائه شده است. در انتها سیستم شبیه‌سازی و مشابه‌سازهای مربوطه برای ارزیابی کارایی الگوریتم‌ها در شرایط مختلف و مقایسه‌ی آن با روش استفاده از نرمی در بازوی ربات مطرح شده است.

کلمات کلیدی: ربات متحرک، سیستم‌های گسترده، همکاری رباتیکی، هماهنگی، جابجایی

اجسام، دوران جسم

تقدیم به خانواده‌ی گرامیم که از
صمیم قلب دوستشان دارم.

... لازم می‌دانم سپاس قلبی خود را به استاد گرامی
جناب آقای دکتر نیلی تقدیم نمایم، چرا که بدون
رهنمودهای ایشان انجام این پژوهش برای من میسر
نباشد. همچنین از همکاری صمیمانه کلیه‌ی دوستان و
آشنایان (که ذکر اسامی آن‌ها در این مختصر نمی‌گنجد)
کمال تشکر را دارم.

فهرست مطالب

عنوان	صفحة
۱ - مقدمه	۱
۲ - مروری بر سیستم‌های گسترده‌ی جابه‌جاکننده‌ی اجسام	۴
۳ - ۱-۱ - جابه‌جا کردن یک جسم در دو بعد به روش Stilwell	۴
۴ - ۲-۲-۲ - دوران اجسام در دو بعد به روش Rus	۵
۵ - ۱-۲-۲ - قرارداد کنترلی off-line, global	۷
۶ - ۲-۲-۲ - فوارداد کنترلی off-line, local	۸
۷ - ۳-۲-۲ - قرارداد online, synchronous	۸
۸ - ۴-۲-۲ - قرارداد online, asynchronous	۹
۹ - ۳-۲ - روش BeRoSH	۹
۱۰ - ۴-۲ - الگوریتم محدودیت-حرکت	۱۲
۱۱ - ۵-۲ - نتیجه‌گیری	۱۴
۱۲ - ۳ - الگوریتم محدودیت-حرکت برای دوران یک جسم حول یک مرکز دوران دلخواه در دو بعد	۱۵
۱۳ - ۱-۳ - مشکل قفل دورانی	۲۳
۱۴ - ۲-۲ - رفع مشکل قفل دورانی به کمک ایجاد نرمی در بازوها	۲۳
۱۵ - ۱-۲-۲ - معایب استفاده از نرمی برای رفع مشکل قفل دورانی	۲۶
۱۶ - ۳-۲ - رفع مشکل قفل دورانی به کمک دوران بازوها	۲۸
۱۷ - ۱-۳-۲ - الگوریتم دوران بازو برای رفع مشکل قفل دورانی	۳۲
۱۸ - ۴-۳ - پارامترهای مهم برای بررسی و مقایسه‌ی الگوریتم‌ها	۳۲
۱۹ - ۱-۴-۳ - خطای جابه‌جای مرکز دوران دلخواه	۳۲
۲۰ - ۲-۴-۳ - خطای نیروهای داخلی	۳۳
۲۱ - ۵-۳ - تحلیل و مقایسه‌ی الگوریتم‌های برطرف کننده‌ی مشکل قفل	۳۷
۲۲ - ۶-۳ - به وجود آمدن مثلث اشتراک در الگوریتم دوران بازو	۴۲
۲۳ - ۷-۳ - تشخیص مشکل قفل دورانی	۴۳
۲۴ - ۱-۷-۳ - الگوریتم سرعت-مکان برای تشخیص مشکل قفل دورانی و رفع آن	۴۴
۲۵ - ۲-۷-۳ - الگوریتم نیروی داخلی برای تشخیص قفل دورانی و رفع آن	۴۶

۴۹	۳-۷-۳- سبررسی کلی دو الگوریتم نیروی داخلی و سرعت-مکان
۴۹	۳-۸- ترکیب نرمی و الگوریتم دوران بازو برای رفع مشکل قفل دورانی
۵۱	۴- افزایش تعداد ربات‌ها
۵۱	۴-۱- بحث ریاضی
۵۴	۴-۲- مشکل قفل دورانی با وجود ۴ ربات محدود‌کننده
۶۰	۴-۳- الگوریتم دوران بازو
۶۴	۵- شبیه‌سازی
۶۴	۵-۱- نرم‌افزار شبیه‌ساز
۶۴	۵-۱-۱- مدل ربات متحرک
۷۰	۵-۲-۱- مدل جسم
۷۱	۵-۲-۵- محیط شبیه‌سازی و آزمایش‌های با چهار ربات
۸۷	۵-۳-۵- محیط شبیه‌سازی و آزمایش‌های با پنج ربات
۹۳	۶- نتایج و پیشنهادات
۹۵	مراجع
۹۵	ضمیمه
۹۷	۱- مرکز دوران لحظه‌ای ((ICR) Instantaneous centr of rotation)
۹۸	۲- مخروط اصطکاک

فهرست اشکال

صفحه	عنوان
۵	شکل ۲-۱: ربات‌های شبیه تانک در حال جابه‌جا کردن جسم به روش Stilwell هستند.
۶	شکل ۲-۲: ربات‌ها به کمک عمل push-track جسم را دوران می‌دهند.
۷	شکل ۲-۳: روش قرارداد کنترلی مرکزی غیر لحظه‌ای برای دوران یک جسم
۹	شکل ۴-۲: سیستم BeRoSH
۱۰	شکل ۵-۲: جهت توانایی ربات و نقطه هدف مجازی
۱۱	شکل ۶-۲: رفتارهای فعال ربات و حرکت ربات به سمت هدف
۱۱	شکل ۷-۲: بستار فرم در صفحه دو بعدی
۱۲	شکل ۸-۲: هندل با محدودیت در نیروی وارد آن را به نیروی دورانی تبدیل می‌کند.
۱۳	شکل ۹-۲: محدودیت برای حرکت روی مسیر مستقیم
۱۵	شکل ۱-۳: جابه‌جایی جسم توسط چند ربات همکار
۱۷	شکل ۲-۳: نیم صفحه‌ی مجاز ربات محدود کننده قسمت هاشورخورده است.
۱۸	شکل ۳-۲: دو ربات محدود کننده نمی‌توانند ناحیه‌ی مجاز بسته‌ای برای تشکیل ICR ایجاد کنند.
۱۹	شکل ۳-۴: سه ربات محدود کننده ناحیه‌ی مجاز برای تشکیل ICR را به یک نقطه تبدیل نموده‌اند.
۱۹	شکل ۳-۵: اگر سه ربات محدود کننده شرط محدودیت را رعایت نکنند ناحیه‌ی مجاز برای تشکیل ICR محدود نمی‌شود.
۲۰	شکل ۳-۶: F_y گشتاوری حول مرکز دوران جسم (O) ایجاد می‌کند.
۲۲	شکل ۳-۷: چهار ربات به کمک الگوریتم محدودیت حرکت جسم را دوران می‌دهند.
۲۴	شکل ۳-۸: با توجه به جهت دوران، مثلث ABC ممکن است مثلث اشتراک (الف) یا مثلث قفل (ب) باشد.
۲۵	شکل ۳-۹: اگر راستای بازوی ربات‌ها از یک نقطه‌ی مشترک نگذرد، مثلث صلب $T_1T_2T_3$ محصور بین ربات‌ها در یک جهت نمی‌تواند دوران نماید.
۲۷	شکل ۳-۱۰: با استفاده از فنر در بازوی ربات‌ها می‌توان نرمی در سیستم ایجاد نمود.
۲۷	شکل ۳-۱۱: با ایجاد نرمی در سیستم، مثلث $T_1T_2T_3$ آزاد می‌شود و می‌تواند دوران نماید.

۲۹	شکل ۱۲-۳: با وجود شرط محدودیت ابدها، مثلث قفل حتماً درون مثلث جسم قرار می‌گیرد.
۳۰	شکل ۱۳-۳: با دوران d_2 در جهت عکس ۷ همپوشانی نیم‌صفحه‌ی مجاز ربات ۲ و مثلث جسم افزایش می‌یابد.
۳۴	شکل ۱۴-۳: اگر دوران جسم حول مرکز دوران دلخواه نباشد از خطای جابه‌جایی مرکز دوران دلخواه برای مقایسه‌ی الگوریتم‌ها استفاده می‌شود.
۳۶	شکل ۱۵-۳: در حالتی که راستای ربات از $c.2$ (مرکز دوران واقعی جسم) نمی‌گذرد اگر $c.2$ در حین دوران در نیم‌صفحه‌ی مجاز ربات نباشد فنر ربات فشرده می‌شود و اگر $c.2$ در نیم‌صفحه‌ی مجاز ربات باشد فنر ربات از حالت فشرده‌گی خارج می‌شود.
۴۰	شکل ۱۶-۳: راستای ربات ۲ از نقطه‌ی $d.c.2$ نمی‌گذرد و با توجه به جهت دوران جسم مثلث قفل به وجود آمده است.
۴۳	شکل ۱۷-۳: دوران بیش از حد ربات ۳ مثلث قفل را به مثلث اشتراک تبدیل می‌کند.
۴۷	شکل ۱۸-۳: وقتی جسم به درستی درحال دوران است (وضعیت ۱)، اگر نیروی F_{ex} بزرگی بر جسم وارد شود، الگوریتم نیروهای داخلی مرکز دوران را بهم می‌زند و مثلث اشتراک درست می‌کند (وضعیت ۲).
۵۲	شکل ۱-۴: اگر چهار ربات جسم را محدود کنند، دو ربات قرینه وجود خواهد داشت.
۵۳	شکل ۲-۴: اگر ۵ ربات به درستی جسم را محدود کنند با حذف یک ربات دلخواه می‌توان الگوریتم محدودیت حرکت را اجرا نمود.
۵۴	شکل ۳-۴: اگر راستای بازوی ربات‌ها از یک نقطه نگذرد، تشخیص دو ربات قرینه و شرط محدودیت جسم به سادگی امکان‌پذیر نیست.
۵۵	شکل ۴-۴: بردار v_1 بردار سرعت ممکن برای جسم و بردار v_2 بردار سرعت غیرممکن است.
۵۶	شکل ۴-۵: با دو ربات محدود‌کننده ناحیه‌ی امکان از بین نمی‌رود.
۵۷	شکل ۴-۶: محور منفی بازوی هر ربات بین محورهای مثبت بازویهای دو ربات دیگر قرار دارد و شرط محدودیت برقرار است.
۵۹	شکل ۴-۷: از روی محور ربات‌ها می‌توان تشخیص داد که سه ربات ۱، ۲ و ۳ جسم را محدود کرده‌اند و ربات اضافه‌شده با ربات ۲ قرینه است.
۶۰	شکل ۴-۸: با توجه به جهت دوران، مثلث $M_2P_1P_2$ مثلث قفل و مثلث $M_1M_2M_3$ مثلث اشتراک است.
۶۱	شکل ۴-۹: با توجه به جهت دوران، مثلث MP_1P_2 مثلث قفل و ربات اضافه شده، ربات خط‌کار است.

۶۳	شکل ۴-۱: با توجه به جهت دوران، مثلث MP_1M_2 و مثلث MM_1M_2 ، هر دو مثلث قفل هستند و ربات ۳، ربات خطاکار است.
۶۴	شکل ۵-۱: مدل سینماتیکی ربات متحرک
۶۵	شکل ۵-۲: از روی v_1 و v_2 می‌توان مکان نقطه‌ی O و اندازه‌ی دوران ربات را بدست آورد.
۶۹	شکل ۵-۳: با داشتن بردار v رأس ربات می‌توان سرعت چرخ‌ها را بدست آورد.
۶۹	شکل ۵-۴: بازوی ربات با یک فنر-دمپر مدل‌سازی شده است.
۷۲	شکل ۵-۵: مدل سیستمی که در شبیه‌سازی برای انجام آزمایش‌ها از آن استفاده شده است.
۷۳	شکل ۵-۶: نمودار زاویه، e_r و F_r برای سه ضریب مختلف فنر، بدون وجود خطادر راستای بازوی ربات‌ها (آزمایش اول، حالت اول)
۷۵	شکل ۵-۷: نمودار زاویه، e_r و F_r برای سه ضریب مختلف فنر، با وجود دو درجه خطای خطا در راستای بازوی ربات ۲، بدون رفع خطای (آزمایش اول، حالت دوم)
۷۶	شکل ۵-۸: نمودار زاویه، e_r و F_r برای سه ضریب مختلف فنر، با چهار درجه خطای خطا در راستای بازوی ربات ۲، بدون رفع خطای (آزمایش اول، حالت سوم)
۷۸	شکل ۵-۹: نمودار زاویه، e_r و F_r برای سه ضریب مختلف فنر، با چهار درجه خطای خطا در راستای بازوی ربات ۲، بدون رفع خطای (آزمایش اول، حالت سوم)
۸۰	شکل ۵-۱۰: نمودار زاویه، e_r و F_r برای سه روش رفع خطای با استفاده از الگوریتم سرعت-مکان، با چهار درجه خطای خطا در راستای بازوی ربات ۲، ضریب فنر $K=100,000$ ، (آزمایش دوم، حالت دوم)
۸۱	شکل ۵-۱۱: نمودار زاویه، e_r و F_r برای سه نرمی مختلف، با چهار درجه خطای خطا در راستای بازوی ربات ۲، رفع خطای به روش همه‌ی ربات‌ها با استفاده از الگوریتم سرعت-مکان (آزمایش سوم، حالت اول)
۸۳	شکل ۵-۱۲: نمودار زاویه، e_r و F_r برای سه نرمی مختلف، با شش درجه خطای خطا در راستای بازوی ربات ۲، روش همه‌ی ربات‌ها با الگوریتم سرعت-مکان، (آزمایش سوم، حالت دوم)
۸۴	شکل ۵-۱۳: نمودار زاویه، e_r و F_r برای دو وضعیت الگوریتم سرعت مکان، بدون وجود خطای خطا، ضریب فنر $K=100,000$ ، رفع خطای به روش همه‌ی ربات‌ها (آزمایش چهارم)
۸۶	شکل ۵-۱۴: نمودار زاویه، e_r و F_r برای دو دوران مختلف به وسیله‌ی الگوریتم نیروی داخلی، با وجود چهار درجه خطای خطا در راستای بازوی ربات ۲، ضریب فنر $K=10,000$ ، (آزمایش پنجم)
۸۷	شکل ۵-۱۵: محیط شبیه‌سازی با پنج ربات که در آن ربات ۳ و ربات اضافه‌شده قرینه هستند.

۸۸	شکل ۵-۱۶: نمودار زاویه، e_r و F_r برای دو حالت: بدون رفع خطأ و رفع خطأ به وسیلهٔ ربات قرینه، با وجود پنج درجه خطأ در راستای بازوی ربات اضافه شده، $K=10,000$ ، (آزمایش ششم)
۹۰	شکل ۵-۱۷: نمودار زاویه، e_r و F_r با وجود پنج درجه خطأ در راستای بازوی ربات اضافه شده، $K=10,000$ ، مقایسهٔ سه روش دوران بازو، (آزمایش ششم)
۹۱	شکل ۵-۱۸: نمودار زاویه، e_r و F_r برای دو حالت عدم رفع خطأ و رفع خطأ به وسیلهٔ یکی از ربات‌های قرینه، با وجود چهار درجه خطأ در راستای بازوی ربات ۲ (ربات غیرقرینه)، $K=10,000$ ، (آزمایش هفتم)
۹۲	شکل ۵-۱۹: نمودار زاویه، e_r و F_r برای سه روش رفع خطأ، با وجود چهار درجه خطأ در راستای بازوی ربات ۲، $K=10,000$ ، (آزمایش هفتم)
۹۷	شکل ض-۱: ICR برای یک میله در لحظه‌ای که سرعت خطی دو سر میله v_A و v_B هستند.
۹۸	شکل ض-۲: وقتی دو بردار سرعت موازی هستند ICR از تقاطع محور OB و خط متصل‌کنندهٔ رأس دو بردار بدست می‌آید.
۹۹	شکل ض-۳: برای این‌که دست ربات لیز نخورد باید راستای بازوی ربات در مخروط اصطکاک باشد.

فصل اول

مقدمه

امروزه انجام وظیفه به کمک ربات‌ها امری عادی به‌شمار می‌آید. یک ربات برای انجام وظیفه‌ی خود اولاً به سخت‌افزار لازم مانند حس‌گر، بازو و ۰۰۰ نیاز دارد و ثانیاً باید الگوریتم مناسبی برای اجرای درست وظیفه داشته باشد. پیچیده شدن سخت‌افزار و نرم‌افزار مورد نیاز از یک سو و استفاده‌ی ربات تولیدشده برای یک وظیفه‌ی خاص از سوی دیگر باعث پیدایش سیستم‌های چندرباته شده است. یک گروه ربات علاوه بر انجام وظایف مختلف می‌توانند با تقسیم وظایف الگوریتم‌های ساده‌تری را به کار گیرند.

اساس اغلب تصمیم‌گیری‌هایی که برای تعریف یک معماری گروهی انجام می‌گیرد این است که آیا این معماری از نوع سیستم‌های مرکزی^۱ باشد یا غیرمرکزی و اگر غیرمرکزی است آیا یک سیستم گسترده باشد یا سلسله‌مراتبی^۲ [1]. معماری‌های مرکزی توسط یک عامل^۳ کنترلی واحد، مشخص و هدایت می‌شوند ولی معماری‌های غیرمرکزی دارای یک منبع عامل نیستند. در معماری‌های گسترده که نوعی از معماری‌های غیرمرکزی هستند همه‌ی عامل‌ها از نظر کنترلی یکسان هستند و معماری‌های سلسله‌مراتبی به صورت داخلی مرکزی هستند. به طور کلی معماری‌های غیرمرکزی مزایای متعددی بر معماری‌های مرکزی دارند. از جمله‌ی این مزایا می‌توان عدم نیاز به یک ربات جهت راهبری، تحمل‌پذیری بیشتر خطای و قابلیت اطمینان بالاتر را نام برد.

Centralized^۱

Hierarchical^۲

Agent^۳

یک سیستم چند رباتی در حقیقت یک حالت خاص از سیستم محاسباتی گسترده است. بنابراین سیستم‌های گسترده یک منبع طبیعی ایده‌ها و راه حل‌ها برای سیستم‌های چند رباتی است و هر ربات متعلق به فضای عمومی سیستم محاسباتی گسترده است. اما باید متوجه بود که سیستم‌های محاسباتی گسترده فقط براساس تئوری‌های عمومی استفاده می‌شوند و در مرحله‌ی بعد باید این روش‌ها برروی مجموعه‌های رباتیکی پیاده شود. یک سیستم محاسباتی گسترده شامل یک مجموعه از وسایل محاسباتی است که ممکن است در قالب‌های جداگانه‌ای به نام سایتها قرار بگیرند. در شبیه‌سازی سیستم‌های محاسبات گسترده، وابستگی تئوری‌ها به dead lock، ارسال پیغام^۱ و اختصاص منابع^۲ برای جمع‌آوری ربات‌ها در یک مجموعه مؤثر است. کنترل گسترده، یک روش امیدوارکننده برای هماهنگی چند ربات است. به خاطر مشکلات ارتباط، کنترل گسترده می‌تواند فرمول‌های امیدوارکننده‌ای برای هماهنگی ربات‌ها با کمترین ارتباط پیشنهاد کند. در حقیقت شرط اولیه‌ی یک سیستم مرکزی ارتباط بین عامل کنترلی با بقیه‌ی عامل‌ها است. اما کنترل گسترده عامل کنترلی مرکزی ندارد. در یک سناریوی ایده‌آل، بیشترین تحمل‌پذیری خطأ، عدم نیاز به داشتن مدل عامل‌های دیگر و ساده‌ترین سیستم کنترلی مدنظر است.

در یک سیستم گسترده‌ی جابه‌جا کننده‌ی اجسام، وزن جسم بین ربات‌ها تقسیم می‌شود. از سوی دیگر ربات‌ها می‌توانند اجسام با اشکال هندسی متفاوت را جابه‌جا نمایند. افزایش تعداد ربات‌ها می‌تواند تحمل‌پذیری خطأ را در سیستم افزایش دهد ولی باید توجه داشت که هماهنگی بین ربات‌ها در جابه‌جا کردن سیستم امری حیاتی به‌شمار می‌آید. این هماهنگی باید در ساخت ربات و در الگوریتم انجام وظیفه مدنظر قرار گیرد. از سوی دیگر ایجاد ارتباط در سیستم مشکلات خاص خود را دارد و عدم استفاده از آن بر پیچیدگی الگوریتم می‌افزاید.

Message passing^۱
Resource allocation^۲

در این پایان نامه ابتدا در فصل دوم الگوریتم های به کار رفته برای جابه جایی اجسام به کمک سیستم های گسترده مرور می شود. در این الگوریتم ها از سیستم های مرکزی، رهبر-رهرو و ... استفاده شده است. همچنین الگوریتم محدودیت- حرکت (که برای جابه جایی یک جسم به کمک یک سیستم گسترده ربات به کار گرفته شده است) بیان می گردد. الگوریتم محدودیت- حرکت بسیاری از پارامتر های مشبّت را دارد و از جهاتی بر روش های دیگر مطرح شده برتری دارد. اما اثرات منفی نیروهای بین ربات ها مشکل قفل حرکتی را به وجود می آورد. راه حل رفع مشکل قفل حرکتی (استفاده از نرمی) چندان کارا نیست.

در فصل سوم ابتدا الگوریتم محدودیت- حرکت برای دوران یک جسم، مشکل قفل دورانی، استفاده از نرمی برای رفع مشکل قفل دورانی و مشکلات آن مطرح می شود. سپس ایده‌ی جدید رفع مشکل قفل دورانی (الگوریتم دوران بازو) بدون استفاده از نرمی بیان می شود. با تعریف دو پارامتر مقایسه‌ای، کارایی الگوریتم دوران بازو بررسی شده و با روش ایجاد نرمی مقایسه می شود. پس از آن الگوریتم های تشخیص مشکل قفل دورانی پیشنهاد و بررسی می شوند. در انتهای فصل راه حل بهینه برای رفع خطأ پیشنهاد می شود.

در فصل چهارم افزایش تعداد ربات ها مدنظر قرار می گیرد. تأثیرات ربات اضافه شده، مشکل قفل دورانی در این حالت، امکان استفاده از الگوریتم های رفع مشکل قفل و کارایی آنها بررسی می شود.

در فصل پنجم ابتدا نرم افزار شبیه ساز توضیح داده می شود. معادلات حاکم بر ربات و مدل سیستم بیان می شود. در انتهای فصل آزمایش های انجام شده به کمک شبیه ساز برای بررسی کارایی الگوریتم ها وجود دارد.

در انتهای نتیجه گیری کلی و پیشنهاد ادامه‌ی کار آمده است.

فصل دوم

سیستم‌های گسترده‌ی اجسام

جابه‌جاکنده‌ی اجسام

سیستم‌های گسترده به خوبی توانسته‌اند قابلیت خود را در جابه‌جایی اجسام به نمایش بگذارند.

جابه‌جایی اجسام سنگین با اشکال هندسی مختلف نیاز به رباتی پیچیده و قدرتمند دارد. در یک سیستم گسترده‌ی رباتیکی از یک سو وزن جسم بین مجموعه‌ی ربات‌ها تقسیم می‌شود و از سوی دیگر ربات‌ها وابستگی کمتری به شکل هندسی جسم دارند. در این راستا مجموعه‌ی ربات‌ها به دلیل داشتن یک وظیفه‌ی مشترک (جابه‌جایی جسم) که آن‌ها را به یکدیگر وابسته می‌نماید باید الگوریتمی هماهنگ داشته باشند. تاکنون روش‌های مختلفی برای جابه‌جایی اجسام توسط سیستم‌های گسترده‌ی رباتی مطرح شده است. در ذیل چند روش نمونه که ارتباط بیشتری با بحث‌های ارائه شده در این پایان‌نامه دارند توضیح داده می‌شود.

۱-۲ - جابه‌جاکردن یک جسم در دو بعد به روش Stilwell

روشی را پیشنهاد کردۀ است [12] که در آن چند ربات شبیه تانک، یک جسم را در دو بعد جابه‌جا می‌کنند (شکل ۱-۲). جسم روی ربات‌ها قرار دارد و ربات‌ها به سمت مقصد حرکت می‌کنند. همه‌ی ربات‌ها جهت حرکت جسم را می‌دانند ولی ممکن است همه‌ی ربات‌ها نتوانند در جهت دقیق به